

Ὁ γεωμέτρης προσήλωσεν ἔκθαμβος τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπ' αὐτοῦ.

— Ἡ γυναῖκά μου, εἶπεν, εἶναι κάτω, καὶ μαγειρεύει σούπαν ἀπὸ σαλιάγκους.

Ἐπειτα, ἀνοίξας τὰ σκέλη καὶ σταυρώσας τὰς χεῖρας ὀπισθεν τῆς βράχεώς του, προσέθηκε μετ' εἰρωνικοῦ τόνου φωνῆς, προσκλίνων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὤμον.

— Ἡ γυναῖκά μου εἶναι ἀξιόλογος οἰκοκυρά. Δὲν ἔχει τὸ ταῖρι τῆς εἰς τὴν κατασκευὴν σουπας ἀπὸ σαλιάγκους! . . .

— Ἐτρελάθη, ἐπιθύρισεν ὁ θεὸς μου κάτωχρος. Ἐλα, ἀνεψιέ, φύγωμεν. . . Δὲν ἀντέχω εἰς αὐτὸ τὸ θέαμα. . . Θὰ στείλω τὸν ἀγροφύλακα διὰ νὰ τὸν συλλάβῃ.

Κατήλθομεν τὴν κλίμακα, ἔνθα συνωθεῖτο πλῆθος περιέργων. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ὀδὸν ὁ θεὸς μου μετ' ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχίονος καὶ μοι εἶπε μετ' ἤθους σοβαροῦ:

— Ἀνεψιέ, αὐτὰ κερδίζει ὅποιος γυρεύει τὴν σελήνην εἰς τὸ βάθος τοῦ πηγαδιοῦ. Ἄντι νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν τοῦ συλλέγων λίθους, ἂν ὁ Χὰνς Στόρκ κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον τοῦ δὲν θὰ συνέβαινον αὐτὰ ὅπου συνέβησαν. Ποσάκις τοῦ ἔκαμα τὴν παρατήρησιν, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἤκουε τὰς συμβουλὰς τῶν φρονίμων ἀνθρώπων. . . Ἦτον ξεμουλισμένος, καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν ποτὲ καλὸν τέλος!

— Ἀλλοίμονον! ἐσκέφθην, ὅταν ἐγὼ ἐφώλευον εἰς τὰ ὑπόστεγα ὑπερφῶ τῆς Μαχεντίας καὶ ἔζων μετ' ἄλλοις μόνον κροῦτσάρια τὴν ἡμέραν, ἐπιμένων ν' ἀσχολῶμαι εἰς τὴν μουσικὴν παρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν προσφιλῶν μοι συγγενῶν, ἤ-μην καὶ ἐγὼ τότε ξεμουλισμένος! Καὶ μοῦ τὸ ἔλεγον μάλιστα ὀρθὰ κοφτά. . . Καὶ ἂν εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ μὴ ἐπιτύχουν οἱ ἀγῶνές μου. . . ὅλοι θὰ μοι ἔρριπτον γενναίως τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος. . . ἀλλὰ τώρα ὅτε ἔγινα διευθυντὴς ὀρχήστρας καὶ τὸ ὄνομά μου δημοσιεύεται εἰς τὰς ἐφημερίδας. . . οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουσιν ὅτι εἶμαι πολὺ νοήμων! Ταλαίπωρε Χὰνς Στόρκ! Ἐὰν δὲν εἶχες τὸ ἀτύχημα νὰ ἔχης σύζυγον γυναῖκα τόσῳ ἱκανὴν εἰς τὴν μαγειρικὴν τῶν κοχλιῶν, θὰ ἐγένετο ἴσως καὶ σὺ διάσῃμος ἐπιστήμων καὶ μέλος πολλῶν ἀκαδημιῶν. Ἦσο ἀρκούντως ξεμουλισμένος καὶ θὰ τὸ κατώρθωνες. Ὁ σεβαστὸς θεὸς μου θὰ σ' ἐκάλει «κύριον Στόρκους» ἀντὶ Στόρκ ξηρά-ξηρά. . . Ὁ ἀξιόλογος δήμαρχος θὰ κατεβίβαζε μέχρι ποδῶν τὸν πῖλόν του ὅταν θὰ σε συνήντα. . . Καὶ τίς οἶδε; δύο ἢ τρεῖς αἰῶνας μετὰ τὸν θάνατόν σου, οἱ Φὰν-δὲν-Χόσ-σεν τοῦ μέλλοντος θὰ σοι ἀνήγειρον ἴσως ἀνδριάντα ἐπὶ τῆς μεγάλης πλατείας τοῦ Κρόυτς-ναχ, ἀπέναντι τῆς κρήνης τοῦ ἀγίου Ἀρβο-ράστου!

1. 12 περίπου λεπτά.

* Ὡ σύνεσις, πόσαι μωρίαὶ καλύπτονται ὑπὸ τὴν σκέπην σου! . . .

**II.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ ἀνάγνωσις ἐφημερίδος εἶνε οὕτως εἰπεῖν ἐπιθρόπιον τῆς πνευματικῆς πανδαισίας, τούτου ὅμως πρέπει νὰ προηγηθῇ σοβαροτέρα μελέτη, ὡς ὁ ἄρτος καὶ τὸ κρέας τῶν ὀπωρῶν καὶ γλυκυσμάτων. (Bayle).

* * Ὅσον γηράσκω, τόσον μᾶλλον πείθομαι ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις πλῆθος πραγμάτων ἵνα ἐμιλήσῃ περὶ οἰουδήποτε αὐτῶν χωρὶς νὰ εἴπῃ ἀνοησίας. (Sainte-Beuve).

* * Ὑπάρχει κορυφὴ ὑπερβαίνουσα τὸ ὕψος τῶν Πυραμίδων καὶ τῶν Ἀνδεων, εἶνε δὲ αὕτη ἡ Ἐξουσία, ἣτις προξενεῖ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἀνθρώπων εἰδός τι ζάλης, δυνάμενον νὰ δνομασθῇ πολιτικὴ σκοτοδίνη. Τὸ οἰκτρότερον ἀποτέλεσμα τοῦ εἶδους τούτου τῆς μωρίας εἶνε ἡ πεποίθησις τοῦ πάσχοντος ὅτι μόνος οὗτος ἀρκεῖ πρὸς εὐτυχίαν ὀλοκλήρου λαοῦ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου τοῦ παρέχων ἑαυτὸν εἰς τὸν θαυμασμὸν τῶν συγχρόνων. (Mory).

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καλλιέργεια τῆς Καμελλίας.

[Ὁ χαριέστατος οὗτος θάμνος βλαστάνει αυτοφυῶς εἰς Κίνας καὶ Ἰαπωνίαν, ἐξ ἧς μετεκομίσθη ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ 1739 παρὰ τοῦ Ἱησουῖτου ἱεραποστόλου Camelli, ἐξ οὗ ἐκλήθη καμελλία. Ἡ καμελλία ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ ἐν Κίνῃ λαμβάνει διαστάσεις δένδρου, καὶ φθάνει εἰς ὕψος πέντε καὶ ἕξ μέτρων· ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεσημβρινὴν Εὐρώπῃν αὐξάνει ἐπίσης μετὰ βόμης. Ἀναφέρεται, ὅτι ἐν Πορτογαλίᾳ ὑπῆρχε καμελλία, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ὁποίας ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ μετὰ μεγάλης συνοδίας. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἱεραποστόλου Camelli μετακομισθεῖσα εἰς Εὐρώπῃν ἀπλή, ἦ, καθὼς κοινῶς λέγομεν, μὴν ἢ καμελλία, παρήγαγε διὰ τῆς φιλοπονίας τῶν εὐρωπαϊῶν κηπουρῶν, περὶ τὰς τριακοσίας ἑλεγκτὰς διαφορὰς νέων καμελλιῶν, διακρινομένων μεταξὺ τῶν κατὰ τε τὰ χρώματα, τὸ μέγεθος τῶν ἀνθῶν, τὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα πέταλα, τὸ σχῆμα αὐτῶν, τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθίσεως κτλ., καθ' ἐκάστην δὲ προστίθενται νεαὶ διαφοραὶ ἐπαυξάνουσαι τὸν ἀριθμὸν.]

Ἡ καμελλία, καλλιεργούμενη εἴτε ἐν δοχείοις εἴτε ἐν ὑπαίθρῳ, τέρπεται εἰς γῆν ἐλαφροτάτην. Οἱ πλείστοι καλλιεργοῦσι τὰς καμελλίας τῶν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας εἴτε εἰς γῆν προερχομένην ἐκ σεσηπτότων φύλλων (terre de Bruyère) καὶ ἀναμειγμένην κατὰ ἕν τρίτον μετ' ἄμμου λεπτής, ἢ ἐντὸς καστανοχώματος συλλεγομένου ἐκ τῶν κοιλοτήτων τῶν γηραιῶν καστανεῶν.

Ἡ καμελλία τέρπεται μὲν νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑγρὰν τὴν περὶ τὰς τρυφερὰς ρίζας τῆς γῆν, βλάπτεται ὅμως μεγάλως ὅταν τὸ ὕδωρ λιμνάξῃ περὶ αὐτήν. Τούτων ἕνεκεν, ὅταν ἐν δοχείοις φυτεύωμεν τὰς καμελλίας, καλύπτομεν τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου δι' ἄμμου ποταμίας